

Sygn. akt III Ca 1438/13, III Cz 1052/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Hupa-Dębska

Sędzia SO Andrzej Dyrda (spr.)

Sędzia SR (del.) Anna Hajda

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2014 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa P. P.

przeciwko R. P.

o alimenty

na skutek apelacji powoda i zażalenia pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 5 lipca 2013 r., sygn. akt V RC 2/13

I. zmienia zaskarżony wyrok:

1. w punkcie 1 i 2 w ten sposób, że zasądza od pozwanego R. P. na rzecz powoda P. P. alimenty płatne do rąk matki powoda J. P. w wysokości po 300 zł (trzysta złotych) miesięcznie począwszy od 1 lutego 2013 r. do 31 marca 2013 r. oraz w wysokości po 400 zł (czterysta złotych) miesięcznie począwszy od 1 kwietnia 2013 r. z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności, a w pozostałym zakresie powództwo oddala;

2. w punkcie 4 o tyle, że w miejsce kwoty 210 zł nakazuje pobrać od pozwanego kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych);

II. oddala apelację w pozostałym zakresie;

III. oddala zażalenie;

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Anna Hajda SSO Magdalena Hupa-Dębska SSO Andrzej Dyrda

UZASADNIENIE

Małoletni powód P. P. domagał się zasądzenia od pozwanego R. P. alimentów w kwocie po 400 zł miesięcznie, poczynając od grudnia 2012r. W uzasadnieniu podniósł, że pozwany w 2009r. pozwany został zwolniony z zakładu pracy, w którym był zatrudniony. Od tego czasu nie podjął zatrudnienia a od połowy 2010r. cały ciężar utrzymania małoletniego powoda spoczywa na jego matce.

Na rozprawie w dniu 20 maja 2013r. pozwany R. P. wniósł o oddalenie powództwa za okres od 1 grudnia 2012r. ponieważ był osobą bezrobotną, natomiast uznał żądanie pozwu od 22 kwietnia 2013r. do kwoty po 200 zł miesięcznie.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 5 lipca 2013r. Sąd Rejonowy w Gliwicach zasądził od pozwanego R. P. na rzecz małoletniego powoda P. P. alimenty w kwocie po 350 zł miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniego powoda – J. P. do dnia 10 każdego miesiąca, poczynając od dnia 1 czerwca 2013r. z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, a w pozostałej części powództwo oddalił. Nadał wyrokowi w pkt 1. rygor natychmiastowej wykonalności. Nadto nakazał pobrać od pozwanego R. P. na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego w Gliwicach) tytułem kosztów sądowych kwotę 210 zł oraz tytułem opłaty za klauzulę wykonalności kwotę 6 zł oraz zasądził od pozwanego R. P. na rzecz matki małoletniego powoda J. P. zwrot kosztów zastępstwa adwokackiego w wysokości 600 zł.

Orzeczenie to poprzedził ustaleniem, że małoletni powód P. P. jest dzieckiem pochodzącym ze związku małżeńskiego J. P. i R. P.. Matka małoletniego wraz z synem wyprowadzili się z domu w lutym 2013r., od tego czasu pozwany nie łoży na utrzymanie syna.

Matka małoletniego powoda J. P. ma 42 lata. Z zawodu jest specjalistą z zakresu rachunkowości i kontroli. Od stycznia 2013r. zatrudniona jest w przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w T. z wynagrodzeniem w wysokości 3.279 zł netto miesięcznie. Dodatkowo zatrudniona jest w (...) Sp. z o.o. w G. jako główna księgowa, z tego tytułu pobiera wynagrodzenie w wysokości 665 zł netto miesięcznie (średni dochód z trzech miesięcy). W 2011r. matka powoda wykazała dochód z wynagrodzenia ze stosunku pracy w wysokości 46.790 zł. Natomiast w 2012r. dochód z tytułu wynagrodzenia ze stosunku pracy wyniósł 69.699 zł oraz z tytułu umowy o dzieło – zlecenie wyniósł 5.023 zł, łącznie osiągnęła dochód w kwocie 74.723 zł.

Matka małoletniego powoda wraz z synem od lutego 2013r. wynajmuje mieszkanie, w którym wynajem opiewa na kwotę 1.200 zł miesięcznie. Na koszt utrzymania mieszkania składają się następujące opłaty: opłata z tytułu energii elektrycznej w wysokości 60 zł miesięcznie, opłata za gaz w wysokości 35 zł miesięcznie, opłata za wodę 50 zł miesięcznie, opłata za Internet i tv cyfrową 90 zł, opłata za telefon w wysokości 114 zł miesięcznie, opłata za doładowanie telefonu dla małoletniego 50 zł co trzeci miesiąc.

Matka powoda posiada dwie lokaty w banku na łączną kwotę 10.000 zł. Posiada dwie karty kredytowe, w jednej limit wynosi 2.000 zł, a w drugiej 6.900 zł, z tego tytułu jest zadłużona na łączną kwotę 3.500 zł.

Małoletni powód P. P. obecnie ma 12 lat, jest uczniem IV klasy szkoły podstawowej. Jest zdrowym dzieckiem. Miesięczne koszty utrzymania małoletniego kształtują się następująco: 500 zł zakup żywności, 30 zł środki czystości, 30 zł kosmetyki, 100 zł kieszonkowe, 30 zł pomoce i przybory szkolne, 1.500 zł zakup odzieży (rocznie). Na początku roku szkolnego 2012/2013 matka małoletniego na zakup podręczników i przyborów szkolnych przeznaczyła kwotę w wysokości 500 zł. Małoletni powód uczęszcza na zajęcia piłki nożnej, które opłaca dziadek ojczysty. Matka powoda zakupiła synowi buty do piłki nożnej za kwotę 300 zł oraz przeznaczyła 100 zł aby syn mógł wsiąść udział w treningach. Ponadto przeznaczyła 300 zł na wyjazd małoletniego na obóz sportowy, który odbędzie się 12 sierpnia 2013r. Od września 2013r. małoletni powód będzie uczęszczał na zajęcia z języka angielskiego, które kosztują 30 zł za lekcje.

Małoletni powód ma stały kontakt z dziadkami ojczystymi, spędza z nimi część wakacji pozostających wówczas na ich utrzymaniu.

Pozwany R. P. ma 37 lat, z zawodu jest technikiem elektroenergetykiem. Zarejestrowany był w Powiatowym Urzędzie Pracy w G. jako osoba bezrobotna od dnia 5 czerwca 2007r. do dnia 6 sierpnia 2007r. z prawem do pobierania zasiłku

dla bezrobotnych oraz od dnia 16 listopada 2009r. do dnia 26 marca 2012r. z prawem do pobierania zasiłku dla bezrobotnych w okresie od 24 listopada 2009r. do dnia 23 maja 2010r. W okresie od dnia 30 sierpnia 2011r. do dnia 31 sierpnia 2011r. był uczestnikiem kursu odnawiającego uprawnienia SEP oraz E i D, za które otrzymał stypendium szkoleniowe.

W 2011r. pozwany osiągnął dochód w wysokości 152,30 zł, natomiast w 2012r. nie wykazał żadnego dochodu. W czasie gdy pozwany był osobą bezrobotną pozostawał na utrzymaniu żony. Wówczas zajmował się prowadzeniem domu, gotował, prał, sprzątał oraz zajmował się wychowaniem małoletniego powoda, zaprowadzał go i odbierał ze szkoły. Zawoził na treningi piłki nożnej, co wykonuje nadal. Pozwany od 22 kwietnia 2013r. podjął pracę zarobkową w (...) Sp. z o.o. Oddział G., z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2.939 zł netto miesięcznie. Pozwany prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe. Na koszt utrzymania mieszkania składają się następujące opłaty: opłata z tytułu czynszu w wysokości 256 zł miesięcznie, opłata za gaz w wysokości 150 zł miesięcznie, opłata za energię elektryczną w wysokości ponad 200 zł, opłata za Internet i tv cyfrową 75 zł miesięcznie, opłata za telefon komórkowy w wysokości 30 zł. Dodatkowo na zakup żywności przeznacza kwotę w wysokości 300 zł miesięcznie, a na zakup biletu miesięcznego 110 zł.

Z informacji uzyskanych przez Sąd jednoznacznie wynika, iż okoliczne urzędy pracy dysponują ofertami pracy dla mężczyzn w wieku 37 lat w zawodzie elektroenergetyka.

W motywach rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał, iż zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o., rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres świadczeń alimentacyjnych, zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o., zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Opierając się na wskazanych powyżej kryteriach, Sąd Rejonowy stwierdził, matka małoletniego powoda realizuje swój obowiązek w znacznej części poprzez osobiste starania w wychowaniu i utrzymaniu syna. Starzeń tych nie czyni natomiast pozwany (od lutego 2013r. osobistych starań w wychowaniu dziecka, a od 2010r. nie łoży na utrzymanie małoletniego ze względu na fakt pozostawania osobą bezrobotną) Sąd uznał, że świadczenie drobnych zakupów nie zwalnia pozwanego z obowiązku alimentacyjnego, przy uwzględnieniu, że od 22 kwietnia 2013 pracuje zarobkowo i osiąga stały dochód. W ocenie Sądu kwota 200 zł zaproponowana przez pozwanego jest niewystarczająca, gdyż nie uwzględnia potrzeb małoletniego powoda (dziecka 12 – letniego będącego uczniem IV klasy szkoły podstawowej) związanych zarówno z wydatkami z nauką, dodatkowymi zajęciami pozalekcyjnymi i wyjazdami wakacyjnymi. Ponadto sam rozwój fizyczny, emocjonalny i intelektualny charakterystyczny dla jego wieku powoduje, że koszty jego utrzymania rosną.

Sąd zasądził alimenty w wysokości 350 zł miesięcznie od dnia 1 czerwca 2013r., gdyż w grudniu 2012r. pozwany był osobą bezrobotną i nie posiadał żadnego dochodu, prowadził dom, sprzątał, prał, gotował oraz zajmował się wychowaniem syna, zaprowadzał go i odbierał ze szkoły, zawoził na treningi piłki nożnej, jak również tego względu, że matka powoda nie wykazała, że jakiegokolwiek potrzeby powoda pozostały dotychczas niezaspokojone, alimenty zaś z natury swej służą zaspokojeniu potrzeb bieżących, co jest warunkiem koniecznym dochodzenia alimentów za czas przeszły.

O kosztach Sąd orzekł na mocy art. 98 k.p.c. oraz na mocy art. 333 § 1 k.p.c. wyrokowi w części zasądzającej alimenty nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Apelację od tego orzeczenia wniósł powód zaskarżając orzeczenie w zakresie rozstrzygnięcia oddalającego żądanie pozwu, zarzucając naruszenie art. 135 § 1 k.r.o. poprzez błędne jego zastosowanie i na tych podstawach wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie alimentów w kwocie po 300 zł miesięcznie począwszy od grudnia 2012r. do marca 2013r. płatnych do 10-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności raty alimentacyjnej oraz w kwocie po 400 zł miesięcznie począwszy od kwietnia 2013r. płatnych do 10-tego

każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia płatności raty alimentacyjnej oraz zasądzenie od pozwanego kosztów zastępstwa za postępowanie odwoławcze.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Niezależnie od tego, pozwany wniósł natomiast zażalenie rozstrzygnięcia w sprawie zwrotu kosztów sądowych (pkt 4 wyroku) oraz zasad ponoszenia przez strony kosztów procesu (punkt 5 wyroku) zarzucając obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie: art. 98 § 1 k.p.c. poprzez jego zastosowanie i nałożenie na pozwanego obowiązku pełnego zwrotu kosztów postępowania oraz art. 100 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie mimo, iż Sąd tylko częściowo uwzględnił żądanie powoda.

Na tych podstawach wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i dokonanie stosunkowego rozdzielenia kosztów sądowych i wzajemnego zniesienia kosztów zastępstwa adwokackiego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenia powoda przyjmując podstawę prawną swego rozstrzygnięcia przywołane przepisy prawne, a następnie ustalił wszystkie okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Poczynione ustalenia dotyczące okoliczności faktycznych mają podstawę w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, który w zakresie dokonanych ustaleń jest logicznych i wzajemnie spójny, natomiast informacje zawarte w poszczególnych źródłach dowodowych nawzajem się uzupełniają i potwierdzają, przez co są w pełni wiarygodne. Ustalenia te Sąd Okręgowy przyjmuje za własne.

Pomimo prawidłowości poczynionych ustaleń faktycznych, wyprowadzone z nich wnioski, odnoszące się do zakresu zaspokojenia potrzeb małoletniego powoda (ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego), okazały się niepełne.

Zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Usprawiedliwione potrzeby dziecka winny być oceniane nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych zobowiązanych do jego utrzymania i całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969r., III CRN 350/69; uchwała Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/87), przy czym obowiązek dostarczania, w ramach obowiązku alimentacyjnego, środków utrzymania i wychowania przez rodziców na rzecz dziecka nie obejmuje świadczeń zwyczajowo przyjętych i życiowo celowych, ale niesłużących zaspokajaniu bieżących usprawiedliwionych potrzeb usprawionego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 maja 2008r., I OSK 1195/07).

Niezależnie od powyższego, obowiązek alimentacyjny musi również uwzględniać wynikający z art. 96 § 1 k.r.o. obowiązek rodziców troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotowywać je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa, odpowiednio do jego uzdolnień.

Wysokość obowiązku alimentacyjnego musi uwzględniać możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego, które wyznaczają górny pułap świadczeń alimentacyjnych, nawet gdyby nie zaspokajały one w pełni usprawiedliwionych potrzeb (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 1972 r., III CRN 470/71; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 1972 r., III CRN 470/71). Zgodnie z uchwałą Pełnego Składu Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987r. (III CZP 91/86) przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe rozumieć należy nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Możliwości zarobkowe zobowiązanego nie mogą być zawsze utożsamiane z faktycznie osiąganymi zarobkami. W uzasadnionych przypadkach obejmują one także wysokość zarobków, które zobowiązany jest w stanie uzyskać, lecz nie osiąga ich z przyczyn nie zasługujących na

usprawiedliwienie, np.: niewykonywanie przez obowiązane wyuczonego i dobrze wynagradzanego zawodu, podjęcie zatrudnienia w niepełnym wymiarze godzin, bądź też praca dorywcza.

Wskazane powyżej kryteria ustalania możliwości zarobkowych były brane przez Sąd Rejonowy pod uwagę, niemniej jednak okoliczności te nie zostały w pełni uwzględnione przy ustalaniu wysokości obowiązku alimentacyjnego, jak również terminu początkowego jego ustalenia.

Pomimo, iż małoletni powód domagał się ustalenia obowiązku alimentacyjnego od dnia wniesienia powództwa (od grudnia 2012r.), co ma swoje uzasadnienie w naturze prawnej tego roszczenia, którego celem jest dostarczenie uprawnionemu środków do zaspokajania jego bieżących potrzeb, niemniej jednak w okolicznościach niniejsze sprawy, uwzględnienie roszczenia za okres od grudnia 2012r. do stycznia 2013r. nie było zasadne. W tym okresie pozwany wspólnie prowadził gospodarstwo domowe z małoletnim powodem i jego matką. W okresie tym, pomimo, że pozwany pozostawał na utrzymaniu żony, to jego zachowanie nie odznaczało się biernością. Pozwany bowiem zajmował się prowadzeniem domu, gotował, prał, sprzątał, opieką i wychowaniem małoletniego powoda (zaprowadzał go i odbierał ze szkoły, zawoził na treningi piłki nożnej). Okoliczności te jednoznacznie wskazują że realizacja obowiązku alimentacyjnego odbywała się formie niepieniężnej zgodnie treścią art. 135 § 2 k.r.o.. Przepis ten stanowi, że wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Powyższe okoliczności czyniły zasadnym nie obciążania pozwanego obowiązkiem alimentacyjnym za okres od grudnia 2012r. do stycznia 2013r., zwłaszcza, iż przepis ten wskazuje, że obowiązek pokrywania kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego obciąża pozostałych zobowiązanych, a zatem matkę powoda. Po tym okresie, wobec okoliczności wyprowadzenia się małoletniego powoda wraz z matką, odpadła możliwość wykonywania obowiązku alimentacyjnego poprzez osobiste staranie o wychowanie uprawnionego, a ograniczyło się jedynie do regularnego odwiedzenia pozwanego przez małoletniego powoda.

Pomimo, iż pozwany dopiero od 22 kwietnia 2013r. uzyskuje wynagrodzenie w kwocie 2.939 zł (netto miesięcznie), to jednak przeprowadzone postępowanie dowodowe jednoznacznie wskazało, że pozwany, w okresie od lutego 2013r. do kwietnia 2013r., nie wykorzystywał swoich możliwości zarobkowych. Pomimo, iż oferty pracy zostały przedstawione według stanu na dzień 5 czerwca 2013r. (k. 54), to jednak ich ilość, daje podstawy do przyjęcia, że również w okresie od lutego do kwietnia 2014r. oferty takie istniały. Istniały zatem po stronie pozwanego możliwości zarobkowe. Mając na względzie obecnie uzyskiwane dochody, jak również okoliczność, że pozwany posiada kwalifikacje zawodowe, zasadnym było przyjęcie, że jego możliwości zarobkowe w okresie od lutego 2014r. do kwietnia 2014r. oscylowały w przedziale zdecydowanie wyższym niż płaca minimalna i były zbliżone do dochodów obecnie uzyskiwanych. Uwzględniając przy tym zarówno jego koszty utrzymania jak również uzasadnione potrzeby małoletniego powoda za uzasadnione należało uznać ustalenie tego obowiązku w wysokości 300 zł miesięcznie.

Odmienne należało ustalić wysokość obowiązku alimentacyjnego za okres od kwietnia 2013r., gdyż w tym okresie pozwany uzyskiwał już stały dochód w kwocie 2.939 zł netto miesięcznie. Sumaryczne koszty utrzymania małoletniego (zakup żywności, środki czystości, kosmetyki, kieszonkowe, pomoce i przybory szkolne, zakup odzieży, zakup podręczników i przyborów szkolnych) wynosiły co najmniej 857 zł. W kwocie tej nie zawiera się zakup innych przedmiotów związanych z zajęciami dodatkowymi małoletniego powoda, jak również kursy językowe oraz wyjazdy małoletniego powoda. Uwzględniając przy tym, że osobiste starania o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego w obecnej chwili w większości są realizowane przez matkę małoletniego powoda, zasadnym było obciążenie pozwanego większą częścią tych kosztów. Z tych względów, przy uwzględnieniu również art. 321 § 1 k.p.c., zasadne było ustalenie obowiązku alimentacyjnego na kwotę 400 zł.

Odnosząc się natomiast do kwestii dotyczących zażalenia, Sąd Rejonowy oparł swoje rozstrzygnięcie o kosztach procesu o art. 98 k.p.c. Zgodnie z nim, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

W postępowaniu przed Sądem I instancji, powód domagał się ustalenia obowiązku alimentacyjnego w kwocie 400 zł od dnia wniesienia pozwu, tj. grudnia 2012r. Zaskarżonym wyrokiem obowiązek alimentacyjny został ustalony na kwotę 350 zł, od dnia 1 czerwca 2013r. Pomimo, iż roszczenie zostało uwzględnione w części, a zatem winna mieć zastosowanie norma prawna z art. 100 k.p.c. to jednak zaskarżone rozstrzygnięcie odpowiadało prawu, w szczególności jeżeli uwzględni się również zmodyfikowany zakres obowiązku alimentacyjnego wyrokiem Sądu Okręgowego, który ustalił ten obowiązek w sposób nieznacznie odbiegający od żądania pozwu. Uwzględniając te okoliczności, zasadnym było zastosowanie art. 100 zdanie 2 k.p.c., Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania. W niniejszym stanie faktycznym takie okoliczności zachodziły, zatem zażalenie nie było zasadne.

Wskazane powyżej okoliczności stanowiły podstawę do zmiany zaskarżonego wyroku, w oparciu o art. 386 § 1 k.p.c., w zakresie wskazanym w punkcie I pkt 1 – 2 sentencji wyroku Sądu Okręgowego, natomiast w pozostałym zakresie apelacja podlegała oddaleniu na mocy art. 385 k.p.c.

Zażalenie podlegało natomiast oddaleniu w oparciu o art. 395 § 2 k.p.c. w związku z art. 385 k.p.c.

Konsekwencją częściowego uwzględnienia apelacji oraz oddalenia zażalenia, stała się konieczność zmiany rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 4 zaskarżonego wyroku w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2010r. Nr 90, poz. 594 z późniejszymi zmianami) w związku z art. 100 k.p.c. nakazano pobrać od pozwanego kwotę 240 zł tytułem kosztów sądowych od których strona powodowa była zwolniona, a składających się z opłaty od pozwu ustalonej na kwotę 240 zł.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w oparciu o art. 100 zdanie 2 k.p.c. oraz przy uwzględnieniu § 6 pkt 3, § 7 ust. 1 pkt 11 w związku z § 7 ust. 4 i § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. (tekst jednolity: Dz.U. z 2013 poz. 461) w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

SSR (del.) Anna Hajda SSO Magdalena Hupa – Dębska SSO Andrzej Dyrda